

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 marca 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Antoni Bojańczyk (sprawozdawca)

SSN Dariusz Kala

w sprawie **G. J.** ,

skazanego wyrokiem łącznym

po rozpoznaniu w dniu 27 marca 2024 r. w Izbie Karnej,

na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.),

kasacji wniesionej na korzyść skazanego przez Prokuratora Generalnego

od wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze

z dnia 15 listopada 2022 r., sygn. akt VII Ka 1020/22

utrzymującego w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV

Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie

z dnia 25 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV K 311/21

1. uchyla zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 25 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV K 311/21 i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego;

**2. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego obciąża
Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem łącznym z dnia 25 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV K 311/21, Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie w sprawie G. J. skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 9 lipca 2020 r., sygn. akt IV K 45/20, którym połączono skazanemu:
 1. karę łączną 1 roku ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karnego w Gubinie z dnia 18 grudnia 2018 r., sygn. akt IV K 12/18,
 2. karę 7 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie, orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 19 grudnia 2019 r., sygn. akt IV K 350/19, za popełniony w dniu 11 sierpnia 2019 r. czyn z art. 178a § 1 k.k., nadto orzeczono zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat
i w miejsce ww. jednostkowych kar, wymierzono karę łączną 1 roku i 7 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując skazanego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; postanowieniem ww. sądu z dnia 17 maja 2021 r. zarządzono wobec skazanego wykonanie 207 dni zastępczej kary pozbawienia wolności, której koniec wyznaczono na dzień 12 maja 2022 r.;
3. Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt IV K 345/20, za popełniony w dniu

9 września 2020 r. czyn z art. 244 k.k., na karę 10 miesięcy ograniczenia wolności, zobowiązując skazanego do wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin miesięcznie; nadto orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat; kara nie została wykonana;

4. Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 10 czerwca 2021 r., sygn. akt IV K 94/21, za ciąg przestępstw z art. 244 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. popełnionych w dniach: 17, 26 i 28 lutego 2021 r. oraz 19, 20 i 28 marca 2021 r., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności; nadto orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat; kara nie została wykonana;
5. Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. akt IV K 118/21, za popełnione:
 1. w dniu 22 stycznia 2021 r. czyn z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności,
 2. w dniu 22 stycznia 2021 r. czyn z art. 178a § 1 i 4 k.k. oraz z art. 244 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności; nadto orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

sąd połączył skazanemu ww. kary jednostkowe i w ich miejsce orzekł karę łączną 10 miesięcy pozbawienia wolności, która nie została wykonana;
3. Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt IV K 240/21, za popełnione:
 1. w dniach: 28 kwietnia 2021 r., 16 maja 2021 r., 9 i 17 czerwca 2021 r. ciąg przestępstw z art. 244 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę 10 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 5 lat,
 2. w dniach: 10 i 18 czerwca 2021 r. ciąg przestępstw z art. 178a § 1 i 4 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., na karę 1 roku pozbawienia wolności oraz orzeczono

środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

sąd połączył skazanemu ww. kary jednostkowe i w ich miejsce orzekł karę łączną 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, która nie została wykonana; nadto połączył środki karne i w ich miejsce orzekł łączny zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych - dożywotnio;

3. Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt IV K 269/21, za popełniony w dniu 26 lipca 2021 r. czyn z art. 244 k.k., na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności oraz orzeczono wobec skazanego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 6 lat; kara nie została wykonana;

na podstawie art. 575 § 1 k.p.k. stwierdził, że z chwilą wydania wyroku łącznego tracą moc kary łączne orzeczone w wyrokach Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie: z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. akt IV K 118/21 i z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt IV K 240/21 (*pkt 1*), na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 87 § 1 k.k. połączył orzeczone wobec skazanego kary jednostkowe pozbawienia wolności w sprawach Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie: z dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt IV K 345/20 i z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. akt IV K 118/21 opisane powyżej w pkt.: II i IV części wstępnej wyroku łącznego i w ich miejsce wymierzył karę łączną 11 miesięcy pozbawienia wolności (*pkt 2*), na podstawie art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych orzeczone w sprawach Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie: z dnia 2 lutego 2021 r., sygn. akt IV K 345/20 i z dnia 17 czerwca 2021 r., sygn. akt IV K 118/21 opisane powyżej w pkt.: II i IV części wstępnej wyroku łącznego i w ich miejsce orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – dożywotnio (*pkt 3*), na podstawie art. 568a § 1 pkt 2 k.p.k., art. 569 § 1 k.p.k., art. 85 § 1 k.k., art. 85a k.k., art. 86 § 1 k.k. i art. 91 § 2 k.k. połączył orzeczone kary jednostkowe pozbawienia wolności w sprawach Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy

Wydział Karny w Gubinie: z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt IV K 240/21 i z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt IV K 269/21 opisane powyżej w pkt.: V i VI części wstępnej wyroku łącznego i w ich miejsce wymierzył karę łączną 1 roku i 7 miesięcy pozbawienia wolności (*pkt 4*), na podstawie art. 90 § 2 k.k. w zw. z art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. połączył orzeczone środki karne w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w sprawach Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie: z dnia 21 września 2021 r., sygn. akt IV K 240/21 i z dnia 20 grudnia 2021 r., sygn. akt IV K 269/21 opisane powyżej w pkt.: V i VI części wstępnej wyroku łącznego i w ich miejsce orzekł środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych – dożywotnio (*pkt 5*), na podstawie art. 572 k.p.k. umorzył postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego, co do kar i środków karnych orzeczonych w sprawach opisanych powyżej w pkt.: I i III części wstępnej wyroku łącznego i w tym zakresie kosztami procesu obciążył Skarb Państwa (*pkt 6*), na poczet orzeczonej w pkt. 2 części dyspozytywnej wyroku kary łącznej pozbawienia wolności zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie o sygn. akt IV K 118/21 w dniu 22 stycznia 2021 r. od godz. 19:50 do godz. 22:40, to jest jeden dzień pozbawienia wolności (na podstawie art. 577 k.p.k.) (*pkt 7*), na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. uznał, że w pozostałej części połączone wyroki podlegają odrębnemu wykonaniu (*pkt 8*), a także orzekł o kosztach sądowych (*pkt 9*) (k. 80-81 akt sprawy IV K 311/21).

Wyrok łączny został zaskarżony przez skazanego w części dotyczącej orzeczenia o karze na jego korzyść (k. 114-115 akt sprawy IV K 311/21).

Sąd Okręgowy w Zielonej Górze wyrokiem z dnia 15 listopada 2022 r., sygn. akt VII Ka 1020/22, utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie. W sprawie nie sporządzono pisemnego uzasadnienia rozstrzygnięcia (k. 152 akt sprawy IV K 311/21).

Od powyższego orzeczenia Sądu Okręgowego w Zielonej Górze z dnia 15 listopada 2022 r. kasację na korzyść skazanego wniósł Prokurator Generalny. Zaskarżył go w całości i zarzucił rażące naruszenie przepisu prawa karnego procesowego, tj. art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., stanowiące bezwzględną przyczynę uchylenia orzeczenia określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k., polegające na utrzymaniu w mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy

Wydział Karny w Gubinie z dnia 25 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV K 311/21, łączącego wymierzone wobec skazanego G. J. kary jednostkowe: pozbawienia wolności i ograniczenia wolności oraz środki karne, z wyroków tego sądu o sygn. akt: IV K 345/20, IV K 118/21, IV K 240/21 i IV K 269/21 i w ich miejsce orzekającego dwie kary łączne pozbawienia wolności, w wymiarze 11 miesięcy i 1 roku i 7 miesięcy oraz dwa łączne środki karne, każdy dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, w sytuacji, gdy w toku postępowania międzyinstancyjnego, to jest w dniu 6 sierpnia 2022 r. uprawomocnił się (w pierwszej instancji) wyrok łączny Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 29 lipca 2022 r., sygn. akt IV K 93/22, obejmujący te same wyroki, wydane wobec tego samego skazanego, co skutkowało zaistnieniem ujemnej przesłanki procesowej.

W konkluzji kasacji skarżący wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia oraz utrzymanego nim w mocy wyroku łącznego Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie, sygn. akt IV K 311/21 i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniesiona na korzyść skazanego kasacja Prokuratora Generalnego jest oczywiście zasadna, w związku z czym mogła być w całości uwzględniona na posiedzeniu w oparciu o przepis art. 535 § 5 k.p.k.

W pełni podzielić należy stanowisko Prokuratora Generalnego, że w niniejszej sprawie doszło do rażącego naruszenia przepisów wskazanych w zarzucie kasacji, co z uwagi na charakter tych uchybień i ich następstwa - miało istotny wpływ na treść wyroku.

Niewątpliwie w dniu wyrokowania przez Sąd Okręgowy w Zielonej Górze, tj. 15 listopada 2022 r. — na co słusznie zwraca uwagę autor kasacji — w obrocie prawnym funkcjonował już prawomocny wyrok łączny Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 29 lipca 2022 r., sygn. akt IV K 93/22, którym orzeczono wobec G. J. również dwie kary łączne jednak w wymiarze: 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności i 1 roku i 11 miesięcy

pozbawienia wolności oraz dwa środki karne w postaci łącznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, w wyniku połączenia tożsamyh kar jednostkowych i środków karnych, orzeczonych przez Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie w sprawach o sygn. akt: IV K 345/20, IV K 118/21, IV K 240/21 i IV K 269/21 (k. 24-25 akt sprawy IV K 93/22). Tenże wyrok łączny uprawomocnił się w dniu 6 sierpnia 2022 r., w pierwszej instancji (k. 27).

W tym miejscu należy dostrzec, że postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w sprawie IV K 93/22 zainicjonowane zostało pismem Zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego w P. z dnia 2 maja 2022 r. i zarejestrowane do losowania w SLPS w Sądzie Rejonowym w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowym Wydziale Karnym w Gubinie w dniu 11 maja 2022 r., pod sygn. akt IV K 93/22 (k. 1, 2-4 akt sprawy IV K 93/22). Natomiast postępowanie w sprawie IV K 311/21 zainicjonowane zostało osobistym wnioskiem G. J. o wydanie wyroku łącznego, który wpłynął do Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowego Wydziału Karnego w Gubinie w dniu 25 października 2021 r. i w tej dacie sprawa ta została zarejestrowana w repertorium K pod sygn. akt IV K 311/21. Następnie w dniach: 29 października 2021 r. i 15 listopada 2021 r. do ww. Sądu wpłynęły kolejne pisma dotyczące tożsamej kwestii, złożone tym razem od Zastępcy Dyrektora Zakładu Karnego w K., informujące, że skazany G. J. ma wprowadzone do wykonania 4 kary: trzy pozbawienia wolności i jedną zastępczą karę pozbawienia wolności za karę ograniczenia wolności i wnioskujące o sprawdzenie, czy zachodzą warunki do wydania wobec skazanego wyroku łącznego, które dołączone zostały do akt sprawy o sygn. IV K 311/21 (k. 1, 3, 8a, 10a akt sprawy IV K 311/21). Choć niewątpliwie postępowanie w sprawie IV K 311/21 zostało wcześniej wszczęte, a nieprawomocny wyrok sądu pierwszej instancji zapadł w dniu 25 kwietnia 2022 r., to jednak wydany później w sprawie o sygn. IV K 93/22 wyrok łączny (tj. 29 lipca 2022 r.) uzyskał przymiot prawomocności już z dniem 6 sierpnia 2022 r., podczas gdy wyrok łączny wydany w sprawie o sygn. IV K 311/21 – wobec zainicjowanego postępowania odwoławczego – stał się prawomocny dopiero w dniu 15 listopada 2022 r. (data zaskarżonego kasacją wyroku Sądu Okręgowego w Zielonej Górze).

W tej sytuacji słusznie skonstatował skarżący, że „(...) dla rozstrzygnięcia sprawy [kasacyjnej] nie ma [...] znaczenia, że przed uprawomocnieniem się wyroku z dnia 29 lipca 2022 r., sygn. akt IV K 93/22, właśnie to postępowanie (jako wszczęte później) było obarczone względną przesłanką odwoławczą *lis pendens* i winno być umorzone, gdyż w tym samym czasie toczyło się wobec tej samej osoby i w tym samym zakresie postępowanie o sygn. akt IV K 311/21, jednakże finalnie orzeczenie to pierwsze stało się prawomocne”. Trafnie też przywołał zasługujący na aprobatę pogląd orzecznicy, że przesłanka *lis pendens* (konstytuująca zakaz równoległego prowadzenia postępowań karnych dotyczących tego samego przedmiotu procesu w stosunku do tej samej osoby) doznaje znacznego osłabienia w momencie, gdy w jednym z postępowań obejmujących tożsamy czyn zapadnie prawomocny wyrok skazujący. Taka sytuacja generuje bowiem zaistnienie negatywnej przesłanki procesowej w postaci powagi rzeczy osądzonej, która nie pozwala prowadzić drugiego postępowania o to samo historyczne zdarzenia, nawet w ramach kontynuacji dotychczasowych czynności procesowych, a w konsekwencji wydania przez sąd kolejnego wyroku skazującego co do tego samego czynu. W ten sposób zostaje zapewniona stabilność prawa i orzeczeń organów procesowych w postępowaniu karnym oraz realizowana jest zasada *ne bis in idem*, stanowiąca gwarancję, że nikt nie będzie pociągany więcej niż raz do odpowiedzialności karnej za ten sam czyn zabroniony pod groźbą kary (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z 12 marca 2020 r., V KK 278/19, LEX nr 3168833). Pogląd ten ma pełne odniesienie do postępowań w przedmiocie wydania wyroku łącznego (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2004 r., V KK 326/04, Prok.i Pr.-wkł. 2005/10/11, Prok.i Pr.-wkł. 2005/7-8/15, LEX nr 141340; z dnia 3 października 2005 r., V KK 151/05, Prok.i Pr.-wkł. 2006/2/8, LEX nr 157208).

Nie ulega więc wątpliwości, że Sąd Okręgowy w Zielonej Górze dokonując kontroli instancyjnej wyroku łącznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie w sprawie IV K 311/21 - wbrew dyspozycji art. 213 § 1 k.p.k. - zaniechał aktualizacji i weryfikacji danych na temat karalności skazanego G. J. w dniu wyrokowania, tj. 15 listopada 2022 r., kiedy to wyrok łączny w sprawie IV K 93/22, obejmujący węzłem kary łącznej te same kary jednostkowe i środki karne, był już prawomocny. Sąd odwoławczy czerpał wiedzę we

wskazanym zakresie wyłącznie z materiału dowodowego zgromadzonego przez sąd pierwszej instancji, a zatem m.in. z karty karnej aktualnej na dzień 27 października 2021 r. (k. 9-10 akt sprawy IV K 311/21) oraz aktualnej na dzień 9 sierpnia 2022 r. (k. 131 i k. 133-135 akt sprawy IV K 311/21) - nie obejmującej jeszcze wyroku łącznego wydanego przez Sąd Rejonowy w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie w dniu 29 lipca 2022 r., sygn. akt IV K 93/22, prawomocnego z dniem 6 sierpnia 2022 r. W tej sytuacji sąd ten nie mógł odnotować istotnej zmiany sytuacji prawnej skazanego od daty zaskarżonego apelacją wyroku. Podejmując decyzję o utrzymaniu w mocy kolejnego wyroku łącznego, w którym połączono kary pozbawienia wolności i środki karne orzeczone za te same czyny (i popełnione przez tę samą osobę), dopuścił się uchybienia naruszającego zasadę powagi rzeczy osądzonej, co stanowiło bezwzględną przyczynę odwoławczą określoną w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k.

Jak wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie Sądu Najwyższego, w sytuacji, gdy wobec tej samej osoby zapadły dwa prawomocne wyroki łączne, obejmujące te same skazania, które objęte były tym węzłem w wyroku, który uprawomocnił się wcześniej, drugi z tych wyroków dotknięty jest w tym zakresie rażącym naruszeniem prawa, zaliczanym do tzw. bezwzględnych przyczyn uchylenia orzeczenia, przewidzianym w art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. określanym jako naruszenie powagi rzeczy osądzonej (art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k.). Taka sytuacja stanowi ujemną przesłankę procesową, przewidzianą w przepisie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k., w zakresie wydania kolejnego orzeczenia w tym przedmiocie w przypadku, gdy w orzeczeniu wydawanym później miało dojść do rozstrzygnięcia tego, czy dokładnie te same skazania za czyny jednostkowe spełniają warunki do objęcia ich węzłem kary łącznej w wyroku łącznym (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 30 listopada 2011 r., II KK 149/11). Tego stanowiska nie podważa dyspozycja art. 575 § 1 k.p.k., przewidująca, że jeżeli po wydaniu wyroku łącznego zachodzi potrzeba wydania nowego wyroku łącznego, z chwilą jego uprawomocnienia poprzedni wyrok łączny traci moc. Rzecz w tym bowiem, że w omawianej sytuacji nie zachodziła żadna potrzeba wydania nowego wyroku łącznego obejmującego wymienione wyżej skazania (zob. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 września 2010 r., III KO 80/09, OSNwSK 2010, Nr 1, poz. 1709).

Z uwagi na powyższe, należało przychylić się do wniosku kasacji Prokuratora Generalnego, tj. uchylić zaskarżony wyrok oraz utrzymany nim w mocy wyrok łączny Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 25 kwietnia 2022 r., sygn. akt IV K 311/21 i na podstawie art. 537 § 2 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. w zw. z art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umorzyć postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego. Jest to rozstrzygnięcie zgodne z kierunkiem kasacji bowiem skazany będzie miał do odbycia jedynie dwie, a nie cztery kary łączne pozbawienia wolności (jak również łączne środki karne), a mianowicie orzeczone jedynie wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Krośnie Odrzańskim IV Zamiejscowy Wydział Karny w Gubinie z dnia 29 lipca 2022 r., sygn. akt IV K 93/22.

Rozstrzygnięcie o kosztach sądowych postępowania kasacyjnego oparto na przepisie art. 638 k.p.k.

[J.J.]

[ał]